

دغدغه‌های محیط زیستی و خیرخواهانه نامداران و جنبه‌هایی از تلاش آنها برای نجات محیط زیست

مردم باید درک کنند که آب کم است

عبدالله مصطفایی

او در پروژه‌های دیگر با همراهی چند نفر از دوستان مشهورش ویدئوهایی درست کرده است که در آنها از مردم درخواست می‌شود به «بحران آب» فکر کنند.

پای درآر نه و هیچ مبرس

مطمئنا او تنها هنرنییشه در جهان نیست که دغدغه‌های محیط‌زیستی و خیرخواهانه دارد. همین چندی پیش بود که «لئوناردو دی‌کاپریو» عکسی از کشتی به‌گل‌نشسته در بخش خشک‌شده دریاچه ارومیه را در صفحه اینستاگرام خود منتشر کرد و زیر آن به نقل از پایگاه جهانی هواشناسی نوشت: «یک کشتی مخروبه در دریاچه خشک‌شده ارومیه در شمال غربی ایران. این بزرگ‌ترین دریاچه نمک در خاورمیانه است، اما درحال حاضر فقط پنج درصد از آب آن باقی مانده است. از دو دهه پیش به دلیل تغییر آب‌وهوا، ساخت‌وساز سد و کاهش بارندگی، دریاچه رو به خشکی رفته است…». این حرکت او باعث شد که «گری لوتیس» نماینده سازمان ملل با انتشار توییتی در فضای مجازی ضمن قدردانی از این حرکت، توجه ویژه به این دریاچه را خواستار شود. در ادامه نیز نماینده مجری طرح احیای دریاچه ارومیه و نماینده منتخب مردم ارومیه در مجلس شورای اسلامی، ضمن تقدیر و تشکر از ابراز احساسات «لئوناردو دی‌کاپریو» بازیگر مشهور، نسبت به وضعیت دریاچه ارومیه و انتشار عکس دریاچه ارومیه در صفحه شخصی اینستاگرام خود، از این بازیگر توانمند سینما برای بازدید از دریاچه ارومیه و همسفرکردن همه مردم جهان برای احیای دریاچه ارومیه دعوت کرد. «دی‌کاپریو» نیز یکی از برندگان اسکار است. او در سپتامبر ۲۰۱۴ به سمت سفیر صلح سازمان ملل متحد و نماینده این سازمان در امور تغییرات جوی برگزیده شد. وی از سال ۱۹۹۹ تاکنون همواره برای

-
-

«مت دیومن» معتقد است آب به‌عنوان یک حق انسانی برای آت‌هایی که دسترسی کامل به آن دارند، یک موضوع نسبتا بی‌اهمیت است درحالی‌که در بعضی از نقاط جهان کودکان نمی‌توانند تحصیل کنند چون شغل‌شان جمع‌آوری آب برای خانواده است و این کار دیگر زمانی برای درس خواندن باقی نمی‌گذارد. او در مراسم میلکن گلوبال هدیه یک میلیون دلاری‌اش را به مؤسسه «واتر اورگ» اهدا کرد

-

حفظ محیط زیست تلاش کرده است و در بنیادیه که با نام خود او راه‌اندازی شده، فعالیت می‌کند. در واقع صفحه اینستاگرام «دی‌کاپریو» را باید یک مجله اینترنتی مصور از اطلاعات مربوط به مسائل زیست‌محیطی دانست که به زبان ساده و با لینک و اطلاعات مستند، تلاش می‌کند مسائل ساده اما بسیار مهم محیط زیست جهانی را به خوانندگان و علاقه‌مندان این عرصه معرفی کند.
یکی جست‌وجو می‌توان دریافت که «لئوناردو دی‌کاپریو» پس از موفقیت فیلم سینمایی «تایتانیک»، در سال ۱۹۹۸ میلادی یعنی زمانی که تنها ۲۴ سال داشت، «بنیاد لئوناردو دی‌کاپریو» را برای حمایت از محیط زیست راه‌اندازی کرد. این مؤسسه نهادی غیرانتفاعی برای افزایش آگاهی نسبت به مسائل محیط‌زیستی بود. گرچه بخش‌های مختلف طبیعت، محور توجه او بود، اما او بیشتر تمرکز خود را روی مباحثی مانند گرم‌شدن کره زمین، حفظ تنوع زیستی زمین و حمایت از گسترش انرژی‌های تجدیدپذیر قرار داد. این بنیاد در ۴۰ کشور جهان روی پروژه‌های متعدد محیط‌زیستی کار کرده و دو فیلم مستند به نام «سپاره آب» و «گرامایش جهانی» ساخته و منتشر کرده است. فعالیت‌های چشمگیر

تشدید تغییرات آب‌وهوایی با ضایعات مواد غذایی

تأثیرات اسراف بر آینده جهان

محمدرضا دستورانی

جهان به هدر می‌رود. براساس این گزارش، ایران نیز از جمله کشورهایی است که هرساله درصد بالایی از مواد غذایی تولیدی را به هدر می‌دهد. همچنین گزارش‌های غیررسمی نشان می‌دهد که ۳۵ درصد محصولات کشاورزی تولیدی در ایران به هدر می‌رود. بر این اساس از صد میلیون تن محصول کشاورزی تولیدی در کشور ۳۵ میلیون تن در سال دور ریخته می‌شود. این رقم معادل غذای ۱۵میلیون نفر است. در این زمینه می‌توان به ۳۰ درصد ضایعات در نان، ۲۵ تا ۳۰ (و حتی در برخی موارد ۵۰) درصد ضایعات در میوه‌ها و سبزیجات، ۱۰ درصد ضایعات در برنج، ۲۵ درصد ضایعات در خرما و … اشاره کرد. سهم ایران از کل غذایی که هرسال در جهان به هدر می‌رود ۲٫۷ درصد اعلام شده است. محققان مؤسسه پیک می‌گویند بخش کشاورزی یکی از محرک‌های اصلی تغییرات آب‌وهوایی محسوب می‌شود و بیش از ۲۰ درصد میزان جهانی انتشار گازهای گلخانه‌ای در سال ۲۰۱۰ به این بخش اختصاص داشت. جلوگیری از نابودشدن محصولات کشاورزی و کاهش ضایعات مواد غذایی، از انتشار بیش از حد گازهای گلخانه‌ای جلوگیری کرده و به مقابله با تغییرات آب‌وهوایی کمک می‌بانی می‌کند. آمارها حاکی از آن است حدود یک‌دهم میزان انتشار گازهای گلخانه‌ای از بخش کشاورزی، مربوط به ضایعات غذایی است. محققان اعلام کرده‌اند، «سرن هیک»، نویسنده ارشد این مقاله مربوط به ضایعات مواد غذایی است. «سرن هیک»، نویسنده ارشد این مقاله و سرپرست تیم تحقیقاتی مؤسسه «پیک» می‌گوید: «کاهش ضایعات مواد غذایی می‌تواند در مبارزه با گرم‌سنگی نقش مؤثری ایفا کند و درعین‌حال، از اثرات مخرب تغییرات آب‌وهوایی مانند افزایش سطح آب دریا و شرایط بد

علم

نگاه نو

نوشیدن آب قطب در امارات

سفر کوه یخ

فاطمه کاظمی

امارات متحده عربی قصد دارد با یدک‌کشیدن یک قطعه یخ از قطب به ساحل خلیج فارس، آب شرب مردم این کشور را تأمین کند. دفتر مشاور ملی در ابوظبی تصمیم دارد قطعه یخ بزرگی را از جزیره‌ای در فاصله حدود هزارکیلومتری ساحل اصلی قطب جنوب به جزیره فجیره بیاورد. فاصله بین این دو جزیره حدود هشت هزارو ۸۰۰ کیلومتر است. این قطعه یخ می‌تواند آب آشامیدنی یک میلیون نفر را به مدت پنج سال تأمین کند. طرح «یدک‌کشیدن یخ از قطب جنوب» از سال ۲۰۱۸ میلادی آغاز می‌شود. مدیر شرکت مجری این طرح می‌گوید قبلا در این مسیر سفر و با استفاده از دستگاه‌های شبیه‌سازی امکان اجرای این طرح را بررسی کرده است. گفته می‌شود اجرای چنین طرحی، بیش از یک میلیون دلار هزینه دارد. «عبدالله‌محمد سلیمان‌الشیخ» دراین‌باره می‌گوید: «دستگاه‌های شبیه‌ساز ما پیش‌بینی می‌کنند انتقال قطعه یخ از قطب جنوب تا خلیج فارس یک سال طول می‌کشد. ما برنامه‌ریزی‌های مالی و فنی را انجام داده‌ایم. بهترین روش، کشیدن یخ در آب دریاست. در جریان این سفر چندهزارکیلومتری روی اقیانوس هند، یک‌سوم کوه یخی ذوب می‌شود، اما آنچه از آن باقی می‌ماند، حدود ۲۰ میلیارد لیتر آب شیرین است که آب آشامیدنی مسود نیاز مردم امارات متحده عربی را به مدت پنج سال تأمین خواهد کرد و باعث صرفه‌جویی در میلیون‌ها دلار هزینه‌ای می‌گردد که اماراتی‌ها سالانه برای خرید بطری‌های آب‌معدنی وارداتی پرداخت می‌کنند».

گفتنی است این پروژه رؤیایی دو قرن پیش به ذهن بشر رسید، اما تاکنون اجرا نشده و حالا اماراتی‌ها می‌خواهند این رؤیا را تحقق بخشند. در دهه ۷۰ میلادی، دولت عربستان‌مسعودی هم این ایده را مطرح کرد، اما با توجه به تجهیزات آن زمان، امکان پروژه جابه‌جایی کوه یخی وجود نداشت. اکنون با پیشرفت امکانات و تکنولوژی، امارات می‌خواهد با همکاری یک شرکت فرانسوی، یک کوه یخ عظیم را از قطب جنوب به سواحل امارات متحده عربی برساند. قرار است هزاران گردشگر از سراسر جهان برای مشاهد تماشای لنگرانداختن کوه یخی در سواحل امارات به این کشور سفر کنند. کوه یخ در مدت‌زمان کوتاهی بعد از ورود به سواحل امارات بر اثر گرمای هوا، ذوب شده و آب آن در انبارهای بزرگ سیستم تصفیه، ذخیره می‌شود. شرکت فرانسوی‌ای که قرار است در این پروژه با طرف اماراتی همکاری کند، در زمینه حمل‌ونقل قطعات یخی با کشتی‌های یدک‌کش تخصص دارد و قطعات غول‌پیکر یخی را از قاره‌ای به قاره دیگر حمل می‌کند. این شرکت اکنون یک قطعه یخی به طول سه کیلومتر آماده فروش دارد؛ ضخامت بخشی از این قطعه یخی که در زیر آب قرار دارد، ۳۰۰ متر است و اکنون در دوهزارکیلومتری سواحل شمال قطب جنوب مستقر شده است. این قطعه باید به بندر فجیره در دریای عمان حمل شود و فاصله ۲۴ کیلومتری ساحل متوقف شد، و پس از انجام مراحل تصفیه آب، مردم امارات متحده عربی از خنکی هوا و آب آشامیدنی بهره‌مند می‌شوند. گفتنی است امارات متحده عربی یکی از خشک‌ترین کشورهای جهان و یکی از کم‌آب‌ترین کشورهای دنیا به حساب می‌آید. میزان بارش سالانه این کشور، کمتر از صد میلی‌متر است. مصرف آب در امارات متحده عربی نیز دوبرابر متوسط جهانی است و به‌همین‌دلیل این کشور در ۲۵ سال آتی در خطر خشک‌سالی شدید قرار دارد.

شش

سال چهاردهم • شماره ۲۸۶۷ • روزنامه

زایویه دید

محصولات تراریخته راهکاری برای دستیابی به توسعه پایدار

بدون فناوری، توسعه امکان‌پذیر نیست

الهام باقری‌راد . بیولوژیست

تا سال ۲۰۵۰ میلادی جمعیت جهان از ۹ میلیارد نفر فراتر خواهد رفت. سازمان خواروبار جهانی پیش‌بینی کرده است تولید غذا تا آن هنگام باید حداقل ۷۰ درصد افزایش یابد تا تعداد گرسنگان در همین سطح امروز باقی بماند. دسترسی به غذای کافی و سالم، آب آشامیدنی سالم و هوای پاک از بدیهی‌ترین حقوق همه انسان‌هاست که تولید و تأمین آن برای همه ساکنان زمین نیز وظیفه ذاتی دولت‌هاست. بنابراین باید کشاورزی، به شیوه‌ای نوآورانه، پاسخ‌گوی نیازهای جمعیت در حال رشد بوده و علاوه بر آن منابع تأمین نیازهای نسل آتی را نیز ضایع نکند. در این راستا، حرکت بخش کشاورزی به سوی توسعه پایدار از ضروریات امر است و تولید محصولات تراریخته با هدف تأمین غذای سالم و کافی، یکی از گزینه‌های دلپذیر بخش کشاورزی در این راستاست.

از گذشته تاکنون، همواره غذا اصلی‌ترین دغدغه بشر برای بقا بوده و بشر از راه‌های گوناگون درصد حل معادله ناساوی غذا و جمعیت و دستیابی به الگو و تعیین پارادایمی برای تساوی این دو مؤلفه است. امروزه در گزارش‌های مختلف رسمی سازمان‌های بین‌المللی مکررا هشدار کمبود غذا برای نسل‌های آینده مطرح می‌شود. بنابراین به منظور جلوگیری از مواجهه با چالش کمبود غذا و تأمین امنیت غذایی در عین سلامت، استفاده از روش‌های مهندسی ژنتیک، موجودات و گیاهان تراریخته افزایش یافته است. مهندسی ژنتیک به دلیل گستره وسیع کاربردهای خود در بخش‌های مختلف صنعت، کشاورزی، پزشکی، محیط زیست و … فناوری برتری است که نقش مهمی در ترسیم آینده کشورهای جهان ایفا خواهد کرد به گونه‌ای که تجاری‌سازی گیاهان تراریخته در سطح جهانی با سرعت در حال افزایش است. بیوتکنولوژی، فناوری استفاده از سیستم‌های بیولوژیکی و موجودات زنده در ایجاد یا اصلاح محصولات تراریخته برای استفاده‌های خاص است. این تکنیک با رفع معضلات حاصل از صنایع سنتی و ایجاد امکان دسترسی به زن‌های مفید، از گونه‌ها، جنس‌ها و حتی خانواده‌های متفاوت، کام بلندی را در جهت تحقق انقلاب ژن برداشته است. شایان ذکر است هم‌اکنون بیش از صدتا‌نوع مواد غذایی تراریخته در بازار فروش و مصرف جهانی وجود دارد و محصولات تراریخته پذیرفته‌شده‌ای مانند سبب‌زیمنه، گوجه‌فرنگی، کنو، ذرت، برنج، ماهی‌های سویا، کانولا، پنبه، کنده، مینی‌توت‌فرو و چغندر قند، تولید، عرضه و مصرف می‌شوند. در کشورهای توسعه‌یافته حدود ۱۰ درصد محصولات کشاورزی موجود در بازار مصرف، از نوع مواد غذایی تراریخته هستند. در ایران نیز با هدف افزایش تولید و همچنین ارتقای مقاومت محصولات استراتژیک در برابر تنش‌هایی مانند خشکی، گیاهان تراریخته به بخش کشاورزی کشور معرفی شدند، اما متأسفانه به دلیل بی‌توجهی مدیران وقت، هیچ گیاه تراریخته‌ای تا امروز در کشور کشت قرار نگرفته است.

امروزه با گسترش کشاورزی رایج، افزایش فشار بر آگرواکوسیستم‌ها، اثرات منفی آفت‌کش‌های شیمیایی مانند آلودگی هوا، آلودگی آب‌های زیرزمینی، فرسایش خاک و ازبین‌رفتن تنوع زیستی افزایش یافته است. در این سیستم بیش از ۳۰۰ نوع ترکیب شیمیایی خطرناک مورد استفاده قرار می‌گیرد که علاوه بر آلوده‌کردن اکوسیستم‌ها، بخشی از آنها وارد گیاهان شده و به صورت بقایای سموم در محصولات کشاورزی باقی‌مانده و طی فرایند مصرف به بدن انسان انتقال می‌یابد که باعث بروز انواع بیماری‌ها می‌شود. در هر هفته ۲۵ هزار تن سموم آفت‌کش در دنیا مصرف می‌شود که از این میزان ۷۵ درصد آن به وسیله کشورهای توسعه‌یافته و ۲۵ درصد آن را کشورهای در حال توسعه مصرف می‌کنند، با وجود این، میزان آلودگی محصولات کشاورزی در کشورهای در حال توسعه به علت عدم اطلاع کافی از شیوه صحیح مصرف و اقدامات بعد از مصرف سموم و… حدود ۱۳ برابر کشورهای توسعه‌یافته است. طبق آمار، به‌طور متوسط هر فرد سالانه حدود نیم کیلوگرم سموم شیمیایی را وارد بدن خود می‌کند که این میزان سم ورودی به بدن انسان عامل مهم اکثر بیماری‌های کشنده قرن حاضر مانند انواع سرطان و بیماری دستگاه‌های عصبی است. بنابراین به لحاظ کل معضلات اینچنینی فناوری مهندسی ژنتیک با معرفی محصولات تراریخته، به کمک بقای بشر و حفظ محیط زیست آمد. محصولات تراریخته صرف سموم کشنده شیمیایی را تا ۳۷ درصد کاهش داده و از این لحاظ موجب حفاظت از محیط زیست و سلامت انسان‌ها می‌شوند که در عین حال از مهم‌ترین اهداف توسعه پایدار نیز به‌شمار می‌آیند. امروزه توسعه به‌عنوان یک فرایند، مهم‌ترین بحث کشورها، به‌ویژه کشورهای در حال توسعه است. توسعه پایدار طبق تعاریف معمول اقتصادی، توسعه‌ای است که نیاز نسل حاضر را بدون به‌مخاطره‌انداختن حقوق نسل‌های آینده تأمین می‌کند و می‌توان آن را اداره و بهره‌برداری صحیح و کارا از منابع پایه، طبیعی، مالی و نیروی انسانی برای دستیابی به الگوی مطلوب دانست که با به‌کارگیری امکانات فنی، ساختار و تشکیلات مناسب برای رفع نیاز نسل امروز و آینده به‌طور مستمر و رضایت‌بخش می‌گوشد.

در گذشته به علت محدودیت تقاضا، بهره‌برداری از محیط بیشتر براساس میل به تطابق با محیط بوده است. درحالی‌که با افزایش جمعیت بهره‌برداری از طبیعت متحول شد و میل به تسلط بر محیط افزایش یافت و شدت بهره‌برداری‌ها سرانجام به جایی رسید که طبیعت را مورد تهدید قرار داد. ارزیابی آسیب‌های ناشی از مصرف نهاده‌هایی نظیر کود و سمم به محیط زیست نشان می‌دهد هم‌زمان با ترویج و توسعه مصرف این نهاده‌ها، مشکلات و پیامدهای زیست‌محیطی ناشی از مصرف آنها نیز به مرور زمان گسترش یافته است به‌طوری‌که افکار دولتمردان، سیاست‌گذاران و جامعه جهانی به سمت بهره‌برداری بهینه و متوازن از نهاده‌ها، استمرار و پایداری تولید و مصرف محصولات سالم و عاری از مواد شیمیایی همچون محصولات تراریخته سوق پیدا کرده است. خطر استفاده از نهاده‌های شیمیایی بر محیط زیست و سلامت انسان تا آنجا پیش رفت که سازمان خواروبار جهانی اعلام کرد کشورهای که میزان سموم شیمیایی را تصفیه آب، مردم امارات متحده عربی از خنکی هوا و آب آشامیدنی بهره‌مند می‌شوند. گفتنی است امارات متحده عربی یکی از خشک‌ترین کشورهای جهان و یکی از کم‌آب‌ترین کشورهای دنیا به حساب می‌آید. میزان بارش سالانه این کشور، کمتر از صد میلی‌متر است. مصرف آب در امارات متحده عربی نیز دوبرابر متوسط جهانی است و به‌همین‌دلیل این کشور در ۲۵ سال آتی در خطر خشک‌سالی شدید قرار دارد.

وقتی درباره او جست‌وجوکنید، خواهید دید در اینترنت درباره‌اش نوشته‌اند که متولد شهر کمبریج در ایالت ماساچوست آمریکااست. پدرش «کت» است، فعالان بورس و مادرش «نانسی»، استاد دانشگاه بود. پدرش اصلیت اسکاتلندی- انگلیسی‌ داشته و مادرش فلاندی- سوئدی است. برادرش در عرصه هنری و مجسمه‌سازی فعالیت می‌کند. چندی بعد وی به همراه خانواده‌اش به شهر نیوتون می‌روند، ولی مجدداً به همراه مادرش به کمبریج برمی‌گردد. «بن‌افلک» از دوستان صمیمی اوست و این دو از کودکی با یکدیگر دوستان نزدیکی بودند. همچنین «هوارد زین»، مورخ، نیز از همسایگان او بوده است. او دوران مدرسه خود را در همین شهر گذراند. شاید اولین‌بار، بازیگری را در دوران دبیرستان تجربه کرده باشد. او در دوره دبیرستان در نقش‌های مختلف تئاتر بازی می‌کرد. وی همیشه از معلم نمایش‌اش تقدیر می‌کند. ضمناً از سال ۱۹۸۸ تا ۱۹۹۲ در دانشگاه هاروارد تحصیل می‌کرد. اما هیچ‌وقت فارغ‌التحصیل نشد. در دانشگاه رشته وی زبان انگلیسی بود و در دانشگاه هم نقش‌های زیادی را در تئاتر آنجا قبول می‌کرد. چندی بعد نیز برای ادامه بازیگری، تصمیم به ترک تحصیل گرفت و از دانشگاه هاروارد خارج شد. بعدها درباره این تصمیم گفت: «زمانی فهمیدم تصمیم اشتباه بوده که دیگر کار از کار گذشته». او در اصل بازیگر، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده آمریکایی است. دوران حرفه‌ای او از زمانی شروع شد که با همراهی «بن‌افلک» در فیلم ویل هانتینگ خوب به‌عنوان نویسنده فعالیت کرد و به خاطر همین نیز این دو، برنده جایزه اسکار بهترین نمایش‌نامه اصلی (غیراقتباسی) شدند. همچنین برای بازی در این فیلم نیز نامزد دریافت جایزه اسکار، جایزه گلدن گلوب، جایزه ستلایت و جایزه انجمن بازیگران فیلم شد. وی اول در فیلم زیبای «نجات سرباز رایان» حضور یافت. او در این فیلم با «تام هنکس» هم‌بازی بود که نقش نسبتاً کوتاه ولی مهمی داشت. سپس شروع به نقش‌آفرینی در سه‌گانه‌های اوشن و بعد، مجموعه فیلم‌های بورن کرد. درادامه در فیلم‌های زانر درام نیز به‌خوبی ظاهر شد و فیلم‌های زیبایی همچون سبیرانا، چوپان خوب و رفتگان از جمله آثار درام وی است. وی همچنین به‌خاطر نقش‌آفرینی‌اش در فیلم شکست‌ناپذیر نامزد دریافت گلدن گلوب شد. در سال ۲۰۰۷ ستاره وی را در پیاده‌رو شهرت هالیوود نصب کردند و مجله پپیل وی را به‌عنوان یکی از جذاب‌ترین بازیگران مرد جهان معرفی کرد. با این پیشینه مشخص نیست که آقای «مت دیومن» از چه زمانی به موضوع محیط زیست و آب علاقه‌مند شد.

او مؤسسه‌ای را به نام water.org تأسیس کرد تا از آن طریق بتواند کمکی در راه فراهم‌کردن آب آشامیدنی سالم برای مردم نیازمند انجام دهد. «مت دیومن» همچنین ناایذیر نامزد دریافت گلدن گلوب است. وی مؤسس و پشتیبان مؤسسات خیریه در حوزه‌های مختلفی همچون مقابله با فقر و گرمسنگی در آفریقااست. شبکه تلویزیونی «اج‌بی‌او» با همکاری «مت دیومن» و «بن‌افلک» فیلمی درباره بحران جهانی آب ساخته است. فیلم تلویزیونی «تشنه» داستانی چندلایه را درباره بحران جهانی آب روایت می‌کند. رئیس برنامه‌های «اج‌بی‌او» در بیانیه‌ای اعلام کرد: «از اینکه همکاری‌مان را با دیومن و افلک ادامه می‌دهیم، بسیار خوشحال هستیم». این در حالی است که این دو فیلم‌ساز خیلی بااستعداد، امروز از استعدادهای سینمایی خود برای آگاهی‌دادن به این موضوع که اهمیتی جهانی دارد، استفاده می‌کنند. این دو پیش‌تر با «پروژه گرین‌لایت» با این شبکه همکاری کرده بودند. دو فیلم نخست «پروژه گرین‌لایت» اولین‌بار بین سال‌های ۲۰۰۱ تا ۲۰۰۳ از شبکه اج‌بی‌او روی آنتن رفت و سومین فصل آن در سال ۲۰۰۵ از طریق شبکه تلویزیونی «براوو» به نمایش درآمد و یک دهه بعد دوباره به روی آنتن شبکه اج‌بی‌او بازگشت. «مت دیومن» چند سال قبل به جمعیت زیادی که در کتفرانس انستیتوی میلکن گلوبال حضور داشتند، گفت: «روی سیاره زمین تعداد مردمی که یک تلفن همراه دارند از کسانی که دسترسی به آب و خدمات بهداشتی دارند، بیشتر است». منظور او این بود که آب به‌عنوان یک حق انسانی برای آت‌هایی که دسترسی کامل به آن دارند، یک موضوع نسبتا بی‌اهمیت است درحالی‌که در بعضی از نقاط جهان کودکان نمی‌توانند تحصیل کنند چون شغل‌شان جمع‌آوری آب برای خانواده است و این کار دیگر زمانی برای درس‌خواندن باقی نمی‌گذارد. این هنرنییشه آمریکایی در این مراسم هدیه یک میلیون دلاری‌اش را به مؤسسه «واتر اورگ» اهدا کرد. اخیراً در برنامه دیگری اعلام شد که آقایان «مت دیومن»، «بن‌افلک» و «تام بردی» وارد یک کار خیریه جالب شده‌اند و به این منظور بلیت بحث‌آزمایی یک برنامه را که شامل پذیراخواندن با این سه بازیگر است، می‌فروشند. یعنی میان خریداران بلیت این رقابت، قرعه‌کشی می‌شود و برنده به‌عنوان میهمان به بوستون (که شهر این سه هنرنییشه است)، پرواز می‌کند و در یک هتل چهارستاره اقامت می‌کند و آنجا با این سه نفر پیژا می‌خورد و می‌تواند با آنها درباره مسائل ورزشی یا سیاسی صحبت کند. برای شرکت در این قرعه‌کشی، بلیت‌های ۱۰دلاری فروخته می‌شود. هریک از این هنرنییشه‌ها در کار خیریه هستند. «دیومن» بنیادی برای بهره‌مندی مردم از آب پاکیزه و سالم دارد. «بن‌افلک» یک بنیاد خیریه برای کمک به مردم کم‌و کمبود «بردی» بنیادی برای حمایت از ورزشکاران جوان آماتور دارند. هدف «دیومن» کمک‌کردن به مردم در درک این مسئله است که کمبود آب یک مسئله جدی است. به‌همین‌منظور